

**Chủ đề:** *Nhưng, vì bằng anh em nhờ Thánh Linh chỉ dẫn, thì chẳng hề ở dưới luật pháp.*

**Trong tâm:** Trước hết chúng ta cần hiểu ý nghĩa của chữ *dưới luật pháp* mà sứ đồ Phao-lô đã viết ở đây, trong ngôn ngữ Hy-lạp có nghĩa là *bị cai trị bởi luật pháp*. Điều đó có nghĩa thân thể xác thịt của người ấy vẫn còn vi phạm luật pháp và ma quỷ sẽ sử dụng những sự vi phạm đó mà kiện cáo người ấy ở trước mặt Đức Chúa Trời, khiến cho những điều người ấy muốn làm, bị ngăn trở, không thể hoàn thành. Như một người muốn xây dựng nhà mà những vật liệu người ấy cần đã có đủ, nhưng không thể xây dựng, vì thiếu một số giấy tờ liên quan tới luật pháp vậy. Nếu chúng ta nhờ Đức Thánh Linh chỉ dẫn trong mọi sự, thì chúng ta sẽ không bị vướng mắc bởi những sự vi phạm mà tự chúng ta lại không biết mình sẽ vi phạm bởi sự chủ quan của chính mình, mà yên trí rằng mình đã làm tốt ở trước mặt Đức Chúa Trời. Phần nhiều người đã luôn nghĩ về Đức Chúa Trời cách đơn giản là Đức Chúa Trời yêu thương loài người, nên Ngài sẽ làm ơn cho khi mình có nhu cầu, mà quên rằng, Đức Chúa Trời tạo nên loài người để tìm những người luôn tôn trọng các mạng lệnh cùng các điều răn, tức là các sắc lệnh của Ngài. Vì nếu chúng ta sống theo thói quen của xác thịt mình, tự cho mình quyền muốn làm gì thì làm, mà bỏ qua sự cai trị của Đức Chúa Trời, bỏ qua các mạng lệnh mà Đức Chúa Trời đã phán, trong khi ma quỷ là kẻ kiện cáo loài người, luôn rình mò để tìm kiếm nhưng sơ hở của những người tin Chúa mà tấn công họ. Nhờ Đức Thánh Linh là một công việc rất quan trọng mà chúng ta phải tinh thức về điều này. Đức Chúa Trời đã sử dụng các tội tở của Ngài ghi chép Lời Ngài xuống trong Kinh Thánh, để nhắc nhở dân sự của Ngài, vì Đức Chúa Trời là sự yêu thương nên Ngài sẵn lòng bảo vệ dân sự Ngài trong sự công bình của Ngài, như Lời Chúa có chép: *Hãy hết lòng tin cậy Đức Giê-hô-va, chớ nương cậy nơi sự thông sáng của con; Phàm trong các việc làm của con, khá nhận biết Ngài, thì Ngài sẽ chỉ dẫn các nẻo của con. Chớ khôn ngoan theo mắt mình; Hãy kính sợ Đức Giê-hô-va, và lìa khỏi sự ác: Như vậy, cuống rốn con sẽ được mạnh khỏe, và xương cốt con được mát mẻ.* Chúng ta phải luôn nhớ rằng, cuộc sống của chúng ta trên đất chỉ là tạm, như Lời Chúa đã chép rằng: *Tôi là người khách lạ trên đất, xin chớ giấu tôi các điều răn Chúa.* Hãy tinh thức, vì các giáo sư giả đã sử dụng sai ý nghĩa của những chữ mà sứ đồ Phao-lô đã sử dụng hơi khó hiểu, mà giảng sai ý nghĩa của các lời đó (*những người đó tự rước họa vào mình*), khiến người ta hiểu sai rằng, *chúng ta không cần phải sống theo luật pháp nữa!* Họ nói như vậy chẳng khác là kiện lại Đức Chúa Jê-sus hay sao, vì Chúa Jê-sus đến thế gian này để làm cho luật pháp mà Đức Chúa Trời đã ban cho loài người chúng ta qua tội tở Ngài là Môi-se, cùng các lời tiên tri mà Đức Chúa Trời đã cậy các đấng tiên tri và những người công bình của Ngài để dắt dẫn loài người ra khỏi quyền lực của tội và sự chết đó được vững lập. Nếu Chúa Jê-sus đến thế gian để bỏ luật pháp thì tại sao Ngài lại phải chịu chết trên thập tự giá, là biểu tượng của luật pháp? **Kinh Thánh tham khảo:** Châm ngôn 3; Ma-thi-ơ 5; Rô-ma 3;

**Chủ đề:** *Hễ ai phạm luật pháp của Đức Chúa Trời thì không được hưởng nước Đức Chúa Trời.*

**Trong tâm:** Rất nhiều người đã không thật sự hiểu Nước Đức Chúa Trời và Nước Thiên đàng là gì, vì thế cho nên họ không tìm kiếm Nước Đức Chúa Trời và sự công bình mà Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán: *Nhưng trước hết, hãy tìm kiếm nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài, thì Ngài sẽ cho thêm các người mọi điều ấy nữa.* Nếu người ta không có sự hiểu biết đúng về Nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Đức Chúa Trời, thì người ta sẽ không tìm kiếm những sự ấy, vì thế cho nên khi chúng ta đã được tái sanh bởi quyền phép của lễ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời cùng nhờ quyền phép của Đức Thánh Linh, thì chúng ta phải được vào, nghĩa là nhận sự ban cho của Đức Thánh Linh mà được sự hiểu biết những sự mâu nhiệm, tức là hiểu biết ý nghĩa mâu nhiệm của ngôn ngữ (rhema) mà Đức Thánh Linh đã tỏ ra, là những ngôn ngữ thuộc về sự sống của linh hồn, mà thoạt nghe chúng ta cũng thấy lạ lùng, thậm chí khó hiểu, giống như người ta nhìn vào hình ảnh chụp X-quang vậy, nếu không có trình độ chuyên môn của y-học, thì chúng ta không thể biết ý nghĩa của bức hình đó, mà chỉ các bác sỹ đã được đào tạo mới hiểu được ý nghĩa của những gì họ nhìn thấy liên quan đến công việc của họ. Đức Chúa Trời biết trước mọi sự thuộc về sự sống của loài người nên Ngài đã sắm sẵn cho chúng ta con đường, để qua con đường này (*nếu chúng ta nhận biết giá trị quan trọng của việc phải đi trên con đường, là luật pháp này*) thì linh hồn chúng ta sẽ được phục sự sống thật của mình. Vì tất cả mọi sự được chép trong Kinh Thánh đều thuộc về những sự thuộc về sự sống của linh hồn và tự nơi linh hồn của loài người đã có đủ khả năng nhận biết mọi sự mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã phán và được chép trong Kinh Thánh. Nhưng bởi tội lỗi của A-đam mà những sự đó bị niêm phong, cho tới khi linh hồn của người ta được chuộc lại cho Đức Chúa Trời theo sự công bình của luật pháp. Khi linh hồn chúng ta được sanh lại và được phục hồi những sự thuộc về sự sống thật của mình, thì bấy giờ, nhờ Đức Thánh Linh mà con mắt của chúng ta được mở ra mà thấy và hiểu được ý nghĩa của luật pháp. Khi chúng ta lái xe ra đường, chúng ta sẽ thấy luật pháp giao thông là rất cần thiết, nhất là tại các giao lộ có nhiều ngã rẽ, chúng ta rất cần có đèn báo hiệu giao thông hoạt động chính xác, hoặc có cảnh sát giao thông đang thực hành nhiệm vụ chỉ đường, nhằm bảo đảm bảo quyền lợi và bảo đảm an toàn cho mọi người tham gia giao thông. Cũng một lẽ ấy, Nước Đức Chúa Trời chính là Luật pháp của Thánh Linh sự sống dành cho linh hồn của loài người để giúp linh hồn loài người nhận biết ý nghĩa của Lễ thật, mà sự hiểu biết đó giống như người ta được ăn bánh và được uống nước hằng sống của Đức Chúa Trời vậy. Khi linh hồn được nuôi dưỡng bằng lễ thật, là Nước Đức Chúa Trời, thì linh hồn đó sẽ được nâng tầm cao trong sự hiểu biết Lời Đức Chúa Trời, cũng có nghĩa là hiểu biết Luật pháp trọn vẹn, cả Luật pháp văn tự và Luật pháp của Thánh Linh sự sống. Khi đó, các lời cầu nguyện của chúng ta luôn được Đức Thánh Linh giúp đỡ mà cầu xin Đức Chúa Trời ban cho mình đúng luật về những sự mình có cần và được Chúa nhận. **Kinh thánh tham khảo:** Châm ngôn 1; Ma-thi-ơ 6; Lu-ca 11; Rô-ma 8;

**Chủ đề:** *Nếu chúng ta nhờ Thánh Linh mà sống, thì cũng hãy bước theo Thánh Linh vậy.*

**Trong tâm:** Đức Chúa Trời là sự yêu thương, nên Ngài đã ban Lời hứa cho hết thảy những người nào tin đến Danh Ngài và vâng phục các Lời được phán ra từ miệng Ngài, đó là Ngài sẽ ban Thánh Linh của Ngài cho chúng ta, để giúp đỡ linh hồn chúng ta thông qua ngọn đèn của Ngài đặt trong chúng ta, để soi sáng những tư tưởng, những sự suy nghĩ nơi chúng ta, hầu cho chúng ta nhờ sự soi sáng của Ngài mà không vi phạm Luật pháp của Ngài. Đức Thánh Linh sẽ không tự làm công việc gì cho chúng ta, nhưng Ngài dắt dẫn, Ngài sẽ trả lời, sẽ dạy dỗ linh hồn chúng ta theo luật pháp công bình của Ngài, như Kinh Thánh có chép: *Hỡi con, nếu con tiếp nhận Lời Ta, dành giữ mạng lệnh của Ta nơi lòng con, để lắng tai nghe sự khôn ngoan, và chuyên lòng con về sự thông sáng; Phải nếu con kêu cầu sự phân biện, và cất tiếng lên cầu xin sự thông sáng, nếu con tìm nó như tiền bạc, và kiếm nó như bửu vật ẩn bí, bấy giờ con sẽ hiểu biết sự kính sợ Đức Giê-hô-va, và tìm được điều tri thức của Đức Chúa Trời. Vì Đức Giê-hô-va ban cho sự khôn ngoan; từ miệng Ngài ra điều tri thức và thông sáng. Ngài dành ơn cứu chuộc cho người ngay thẳng; Ngài là thuẫn đỡ của người làm theo sự đoán chánh, phù hộ các lối của người công bình, và giữ gìn đường của thánh đồ Ngài. Bấy giờ con sẽ hiểu biết sự công bình, sự lý đoán, sự chánh trực, và các nẻo lành. Vì sự khôn ngoan sẽ vào trong lòng con, và linh hồn con sẽ lấy sự hiểu biết làm vui thích. Sự thận trọng sẽ coi sóc con, sự thông sáng sẽ gìn giữ con, để cứu con khỏi đường dữ, khỏi kẻ nói việc gian tà, và khỏi kẻ bỏ đường ngay thẳng, mà đi theo các lối tối tăm; là người vui dạ làm dữ, ưa thích sự gian tà của kẻ ác;* Đức Thánh Linh chăm sóc chúng ta như người mẹ chăm sóc con yêu dấu của mình khi mới tập bước đi và tập nói vậy, hầu cho đứa con đó được lớn lên cả thể xác và sự hiểu biết của tâm trí và linh hồn. **Kinh Thánh tham khảo:** Châm ngôn 2; Rô-ma 5; Ê-phê-sô 4; 1 Tê-sa-lô-ni-ca 4;

**Chủ đề: *Chớ tìm kiếm danh vọng giả dối mà trêu chọc nhau và ghen ghét nhau***

**Trong tâm:** Nguyên văn 26 này là: *Let us not be desirous of vain glory, provoking one another, envying one another.* Nghĩa là: **Chúng ta không được thèm muốn (ước ao, khao khát) những danh tiếng (sự vinh hiển, sự vẻ vang) hư không, không được khiêu khích (trêu chọc, làm bức mình, gây khó chịu) người khác, chớ ghen tỵ (đố kỵ) nhau.** Sự ghen tỵ, đố kỵ vốn là bản tánh của ma quỷ và ma quỷ đã đặt những sự ghen tỵ, đố kỵ này vào trong lòng của Ca-in, khi Ca-in thấy Đức Chúa Trời nhận của lễ của A-bên, em mình, mà không nhận của lễ của mình. Khi Ca-in nghĩ đến những sự mình đã thấy đó, thì người mở cửa cho ma quỷ lừa dối và cám dỗ người theo mưu chước của nó, mà không biết rằng công việc mà người toan làm đó là đến từ ma quỷ. Chính vì tâm trí của Ca-in tập trung vào sự tham muốn được như A-bên đã được nên người không vâng theo tiếng phán của Đức Chúa Trời và không nhận biết thân phận mình ở trước mặt Đức Chúa Trời. Dù Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã cảnh cáo Ca-in về hậu quả của điều người toan làm đó là tội lỗi, nhưng khi có dịp, Ca-in đã xông đến và giết em mình là A-bên. Ma quỷ tiếp tục làm điều này trong hết thảy loài người, chẳng từ một ai, trong cuộc sống, khi bạn đố kỵ xem kém chất lượng, động cơ xe của bạn sẽ không hoạt động bình thường nữa và nếu bạn bỏ qua các dấu hiệu đó, thì sau một thời gian, xe của bạn sẽ không thể hoạt động, bấy giờ tai nạn giao thông có thể xảy ra nếu xe chết máy giữa ngã tư hoặc giữa đường cao tốc. Danh vọng hư không là một chất độc vô hình có thể kích hoạt lòng tham muốn, sự tích tụ tham muốn sẽ khiến tâm trí mất kiểm soát, bấy giờ, chính những tư tưởng bị mất kiểm soát đó khiến ngọn đèn của Đức Giê-hô-Va nơi linh hồn người ta bị lu mờ, giảm sự sáng và ma quỷ sẽ thấy điều đó mà nhân dịp lôi kéo người ta vào sự phạm tội. Chính quỷ Sa-tan đã tự huỷ hoại mình bởi sự tham muốn này khi thấy các thiên sứ khác dâng sự tôn trọng cho mình mà tự dấy lòng mình lên để muốn lập cho mình một vương quốc như Đức Chúa Trời. Hãy nhớ rằng, mọi quyền thế, mọi chính thể, mọi danh vọng, mọi sự vinh hiển trong toàn cõi vũ trụ này đều thuộc về Đức Giê-hô-Va và Ngài đã đặt tên cho muôn vật, ngay cả khi người ta đặt tên cho con cái mình, cũng do Đức Giê-hô-Va cai trị, vì Ngài đấng người ta tùy theo lòng người ta ao ước. Mi-ri-am và A-rôn, cũng như đảng Cô-rê và A-bi-ram đã tham muốn chức vụ như của Môi-se nên đã dấy loạn cùng Môi-se mà không biết rằng, họ chống lại Đức Giê-hô-Va, nên tai hoạ đã đến trên họ, bởi họ không nghe theo lời dạy của Môi-se, là người được Đức Giê-hô-Va chọn. Mọi người tin Chúa phải luôn tỉnh thức và nhận biết rằng, Đức Thánh Linh luôn hiện diện và Ngài nắn cái lòng của mỗi người, vì muôn vật đều hầu việc Chúa, và nếu người nào không tôn trọng sự cai trị của Đức Chúa Trời, thì kẻ đó sẽ chết, như Đức Giê-hô-Va đã phán với Môi-se rằng: **Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se rằng: Kẻ nào phạm tội cùng Ta, Ta sẽ xóa nó khỏi sách Ta.** Hãy tỉnh thức và nhận biết thân phận mình. **Kinh Thánh tham khảo:** Xuất Ê-díp-tô Ký 32; Dân số ký 16; Châm ngôn 15;

Ngày 1 tháng 9 năm 2023

Ga-la-ti 6:1

**Chủ đề: *Hỡi anh em, ví bằng có người nào tình cờ phạm lỗi gì, anh em là kẻ có Đức Thánh Linh, hãy lấy lòng mềm mại mà sửa họ lại...***

**Trong tâm:** Sứ đồ Phao-lô khi viết thư này gửi cho Hội-Thánh tại Ga-la-ti, thì chính ông đã kinh nghiệm sự thất bại, khi mới thi hành chức vụ mà Đức Thánh Linh đã giao mình và chính ông và Ba-na-ba đã từng cãi vã dữ dội vì không hợp ý nhau. Vì lời nói của người ta luôn có thần linh cai trị, hoặc Đức Thánh Linh, hoặc ma quỷ hành động nơi tâm trí của người ta. Khi cái tôi của người ta được tôn cao hơn ý muốn của Đức Thánh Linh, thì Đức Thánh Linh sẽ tạm rời khỏi người đó và quyền lực của ma quỷ sẽ nhân dịp mà kích động lòng của mỗi người tự bảo vệ ý tưởng mình. Hãy nhớ lại vua Sau-lơ, khi thấy người ta ca ngợi Đa-vít, thì sự ghen tỵ và đố kỵ đến từ xác thịt đã cầm buộc vua Sau-lơ và ác thần (linh ác) liền nhập vào thân thể của Sau-lơ khiến người trở thành kẻ giết người. Đức Thánh Linh đã dùng Đa-vít gây đàn để xua đuổi ác thần để cứu vua Sau-lơ khỏi những sự người toan làm. Nhưng sự ghen tỵ trong vua Sau-lơ cứ tiếp tục dấy lên trong lòng người, như ma quỷ đã làm với Ca-in ngày xưa vậy, khiến vua Sau-lơ quyết chí giết Đa-vít, buộc Đa-vít phải chạy trốn. Vì Đa-vít kính sợ Đức Giê-hô-Va nên người đã trông cậy Thần của Đức Giê-hô-Va mà không tra tay làm hại vua Sau-lơ, vì Đa-vít biết thân phận mình và sự cai trị của Đức Giê-hô-Va trên muôn vật, nên người không dám động đến ngôi vị mà mạng sống của vua Sau-lơ, nên chính Đa-vít đã nói với kẻ xúi giục người ra tay giết vua Sau-lơ khi người ở trong hang đá; **Người nói cùng kẻ theo mình rằng: Nguyện Đức Giê-hô-va chớ để ta phạm tội cùng chúa ta, là kẻ chịu xúc dầu của Đức Giê-hô-va, mà tra tay trên mình người, vì người là kẻ chịu xúc dầu của Đức Giê-hô-va.** Sự mưu luận của Đức Chúa Trời là cao quá cho chúng ta, nên chúng ta chớ khinh một người nào trên đất này, vì nếu Đức Chúa Trời chẳng cho phép, thì người đó không được sanh ra. Có nhiều sự mà chúng ta không thể hiểu đúng về những sự mà chúng ta thấy, và Đức Thánh Linh nhìn vào lòng mỗi người xem chúng ta có nhận biết Đức Chúa Trời đang hiện diện trong toàn cõi vũ trụ này hay không và nếu chúng ta tự cho mình là khôn ngoan mà không tôn trọng quyền cai trị của Đức Chúa Trời trên muôn vật và trên các chức vụ mà Ngài đã chỉ định, thì tư tưởng đó là ngu dại, là tội lỗi. Sứ đồ Phao-lô đã cậy ơn của Đức Thánh Linh mà khuyên nhủ mọi người rằng: **Vậy, nhờ ơn đã ban cho tôi, tôi nói với mỗi người trong anh em chớ có tư tưởng cao quá lẽ, nhưng phải có tâm tình tâm thường, y theo lượng đức tin mà Đức Chúa Trời đã phú cho từng người. Và, như trong một thân chúng ta có nhiều chi thể, và các chi thể không làm một việc giống nhau, thì cũng vậy, chúng ta là nhiều người mà hiệp nên một thân trong Đấng Christ, và hết thảy chúng ta đều là các phần chi thể của nhau.** **Kinh Thánh tham khảo:** 1 Sa-mu-ên 16 & 24; Công vụ các sứ đồ 15; Rô-ma 12;

Ngày 2 tháng 9 năm 2023

Ga-la-ti 6:2

**Chủ đề: *Hãy mang lấy gánh nặng cho nhau, như vậy anh em sẽ làm trọn luật pháp của Đấng Christ.***

**Trong tâm:** Mọi người đều do Đức Chúa Trời tạo nên trong kế hoạch tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ của Ngài và mỗi người đều liên quan đến sự cai trị của Đức Chúa Trời, nên không ai có quyền khinh thường người khác trong bất kỳ hoàn cảnh nào, vì Đức Chúa Trời cai trị tất cả mọi sự và Ngài ở trong mọi sự. Muôn vật đều được Đức Chúa Trời ban cho những khả năng khác nhau để phục vụ cho kế hoạch của Ngài. Cũng một lẽ ấy, mọi người đều có những sự ban cho cùng các khả năng khác nhau, nhưng không có một tạo vật nào có thể làm được mọi sự, ngoài Đức Chúa Trời. Vì thế cho nên mọi người đều có những sự khó khăn đột xuất mà chính người ta cần được giúp đỡ và Đức Chúa Trời cho phép những sự đó xảy ra để xem trong loài người ai là người biết giúp đỡ người khác. Chức vụ hầu việc Chúa cũng vậy, dù có khác với những người không được Đức Chúa Trời giao chức vụ gì trong nước của Ngài và những người hầu việc Chúa có những gánh nặng mà những người khác không thấy được, nếu như người ta không quan tâm hoặc không để ý đến. Dầu vậy, Giê-hô-Va Đức Chúa Trời muốn mọi người tin Chúa phải trở nên một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ cho Ngài, nên mọi người phải nhận biết chức vụ thầy tế lễ mà cầu nguyện cho người ấy, vì ai tiếp rước người của Chúa sai đến, ấy là tiếp rước Chúa vậy và sẽ có phần thưởng cho người ấy, như Lời Chúa đã chép: **Ai rước các người, tức là rước Ta; ai rước Ta, tức là rước Đấng đã sai Ta. Ai rước một đấng tiên tri vì là tiên tri, thì sẽ lãnh phần thưởng của đấng tiên tri; ai rước một người công chính vì là công chính, thì sẽ lãnh phần thưởng của người công chính. Ai sẽ cho một người trong bọn này chỉ uống một chén nước lạnh, vì người nhỏ đó là môn đồ Ta, quả thật, Ta nói cùng các người, kẻ ấy sẽ chẳng mất phần thưởng của mình đâu.** Khi làm công cho ai đó, để nhận được tiền công từ người đó, công việc đó không phải là mang gánh nặng cho người khác. Sự gánh lấy gánh nặng cho người khác thì mình phải biết gánh nặng đó là gì và khi chúng ta tạo điều kiện thuận lợi cho người đó, thì sự giúp đỡ đó cũng là gánh đỡ gánh nặng, dù là nhỏ. Khi chúng ta khích lệ, giúp đỡ, nâng đỡ, trợ giúp, bảo vệ, bênh vực, an ủi, chăm sóc, cầu nguyện cho người khác thì công việc đó là gánh lấy gánh nặng cho nhau vậy. **Kinh Thánh tham khảo:** Thi-Thiên 37; Ma-thi-ơ 10; Lu-ca 8; Lu-ca 11;